

Tóth Dezső elegánsabban csinálta...

Beszélgetés Annus Józseffel

- Csoóri Sándort igazán nem lehet liberálbolsheviknek nevezni, és az ő izlésével is ellenkezett, hogy interjú adjon az „ellen” 168 Órának - mondja Annus József, az MSZP képviselője. Szerinte Kulín Ferencnek is emlékeznie kellene arra, hogy őt annak idején, 1983-ban ugyanilyen módszerekkel mozdították el a Muzgó Világ éléről, mint most Mester Akosékat. Annus a beszélgetésben kiemelte, hogy nem lenne helyes, sőt csak ártna a határainkon túl élő magyarság ügyének, ha mellőngető magyarkodásukkal egyes hazai pártok képviselői vagy a médiumok bevonnák a hazai kampányba a kinti magyarok egyes vezetőit.

- Gion Nándor szerint az anyaország akkor tud a legtöbbet segíteni a kinti magyaroknak, ha „mi vagyunk valakik”.

- A magyar progresszió legjobbjai mindig is ezt vallották. Németh László híres mondanása szerint a legjobb külpolitika a jó belpolitika. Németh ezt az 1930-as évek reformjai idején mondta, hozzátéve, a szomszéd országokban élő magyarságnak fontos, hogy „legyen hová néznie”. Magyarországon legyen olyan, hogy érdemes rá odafigyelni. A mellőngetés kifejezést ért.

- Ön igen indulatos volt az ukrán-magyar alapszerződés vitájában...

- Azért, mert úgy éreztem, hogy minden buta és meggondolatlan felszólalás érv a szomszéd országokban élő magyarság ellen az ottani elvakultak számára. Hiszen azt azért nem tagadhajuk, hogy közöttünk is vannak nacionalisták. Ezért lenne jó, ha mindenki meg tudná fékezni a sajátjait. Ezért próbáltam megkísérelni, hogy zárt ülést rendeljünk el. Ez ugyanis nem az az ügy, ahol dobbal lehet verebet fogni.

- A választás finisében egyre több párt jön rá arra, hogy Erdélyben magyarok is élnek. Vannak persze pártok, amelyek ezt többször is felfedezik évente. Ön szerint mi ennek az oka? Van-e itt középút?

- Biztosan van. Olyan ez, mint a mikszáthi időkben a paraszt. Akkoriban a választások idején mindenki a parasztot kereste, és a politikusok voksszerző körutakat tettek. A választások közeledtével újabban mindenki a szívére veszi a határainkon túl élő magyarság gondjait. „Bár vállára venni nem bolond” - mint József Attila mondja. Az aprómunka nem lehet kampányeszerű. Tudomásul kellene venni, hogy ez az egész nem pártügy. A pártok olykor zavaró repülése inkább árt, mint használ. Higgadt, konszenzuson nyugvó külpolitikára lenne szükség, amelynek során nem lehet megkerülni Németh László figyelmeztetését: az ottani magyarjainkkal élő szomszéd or-

szágok nemzeti a mi tejestvéreink. Sorsunk a velük való történelmi kiegyezés.

- Kiegyezésre vagyunk itélve?

- Szó szerint, és ebben a körben a legelső éppen Szlovákia lehetne, mert a szétválás után kissé magukra maradtak, és rá vannak utalva valakire. Másfelől: a szlovák-magyar viszonyban nincsenek olyan véres emlékeink, mint más népek esetében.

- Legutóbb a szlovákiai Együttélés Mozgalom elnöke, Duray Miklós keveredett bele a magyar belpolitikába A Hét-beli tévéinterjúban, amint Hajdú János MSZP-s képviselőjelöltnek a NAP-keltében elhangzott mondataira reagált. Mint tudjuk, Hajdú azt mondta: ma is vállalja egykori Csoóri-ellenes cikkét. Horn Gyula és Gál Zoltán elhatárolódtak ettől.

- A Népszabadságban ezzel kapcsolatban megjelent Eörsi-cikk kilencven százalékával egyetérték. Vagyis az 1983-as állásfoglalást nézzük, és ne a mostani NAP-kelte-interjú! A kérdés az: akkor, 1983-ban ki hol állt? Abban teljes mértékben Eörsi Pistával értek egyet, hogy annak idején a magyar értelmiség egységesen felháborodott az ES-ben megjelent Hajdú-cikk miatt.

- Miben nem ért egyet Eörsivel?

- Abban, hogy mindezt kivételi. Vagyis bármit tesz az MSZP, ez az egy jelölés kvázi bizonyíték arra, hogy lám, ez a párt utódpart, és a múlt eszméit, embereit hozza vissza. Csoóri annak idején nem azt mondta, hogy a magántulajdon, a többpártrendszer és a vallás kultúramegtartó ereje automatikusan megoldaná a kinti magyarság gondjait, hanem azt, hogy sokkal jobb helyzetbe hozhatná. Nos, ez a három tézis benne van a mai szocialista párt programjában. Hajdú tehát saját pártja programja ellen beszél, ha azt mondja, hogy mai is fenntartja Csoóri-ellenes bírálatát. Egyetérték Horn Gyula álláspontjával, hogy Hajdú mondjon le a képviselőjelöltségről.

- Mit szól Duray Miklós reagálásához?

- Durva beavatkozásnak tekintem a magyar belpolitikába. Ebből is látszik, hogy ki mennyire megfontolt politikus. Nemrég Markó Béla, az RMDSZ elnöke, szerzőként látogatta meg a Tiszatáj szerkesztőségét. Neki eszébe sem jutott különbséget tenni a magyarországi pártok között. Egyetértettünk vele: a kinti magyarság gondjainak kezelése pártok feletti, össznemzeti ügy kell hogy legyen.

- A médiának is megfontoltságra lenne szüksége ebben a kérdésben...

- Erről van szó. Nem szabadna kihasználni az indulatokat. Markó Bélaék célja az, hogy a kinti magyarság a szülőföldjén boldoguljon. Mára kiderült, hogy az áttelepülés nem életré való elképzelés, hiszen egy teljes nemzedék is kieshet az erdélyi

magyar szellemi életből. Pest fényei után ugyanis nem megy valaki haza mécsesnek Kézdi-szentlélekre. Ezt ne is várjuk egy fiatalról.

- Ön azt mondta, hogy akkor tette csak fel az elbocsátott rádiósokkal vállalt szolidaritás kék szalagját, amikor meghallotta Boross Péter napirend előtti felszólalását a parlamentben. Önt 1986-ban kirúgták a Tiszatáj éléről. Mit érzett, amikor Kulín Ferenc, az MDF frakcióvezetője, akit 1983-ban szintén hasonló módszerekkel távolítottak el a Muzgó Világ éléről, védelmébe vette a rádiós tisztogatást?

- Döbbenetes a hasonlóság a Tiszatáj-ügy és a rádióbeli megszárlás között. A mi szerkesztőségünket például lepecsételték, hogy ne léphessünk be, a céges papirokat lefoglalták, hogy ne levelezhessünk. Ugyanezt elhittük át most a rádiós kollégák. Azért vagyok szomorú, mert a két lefejezés között csaknem tíz év telt el. Pozsgay Imrének van igaza, aki azt mondta: a régi rendszer úgy áll bosszút, hogy átörökíti irányítási módszereit, stílusát. A koreográfia akkor és most azonos. A szabad sajtó napja előtti rádiós megszárlás demokráciellenes, és a kormány tudtával történt. Ez vissza fog ütni, akkor is, ha a miniszterelnök azt állítja, hogy a rádióban a folyo-

són futkosó, renitens gyerekeket kellett megbüntetni. Jól érzi Katona Tamás: az egész vissza fog hullni a kormány és elsősorban az MDF fejére. Mindenkinek árt ez az ügy. Szomorú, hogy Boross Péter Csurka Istvánnal majdnem levelezhessünk. Ugyanezt elhittük át most a rádiós kollégák. Azért vagyok szomorú, mert a két lefejezés között csaknem tíz év telt el. Pozsgay Imrének van igaza, aki azt mondta: a régi rendszer úgy áll bosszút, hogy átörökíti irányítási módszereit, stílusát. A koreográfia akkor és most azonos. A szabad sajtó napja előtti rádiós megszárlás demokráciellenes, és a kormány tudtával történt. Ez vissza fog ütni, akkor is, ha a miniszterelnök azt állítja, hogy a rádióban a folyo-

BÁNHALMI JÁNOS FELVÉTELE

nem munkautgyi kérdés. Ami Kulín reagálását illeti, nagyon sajnálom, hogy ilyen jól emlékszik a néhai Tóth Dezső, kulturális miniszterhelyettes érvend-szerére. Bár Tóth Dezső ezt egy kicsit elegánsabban csinálta.

- Mit szól ahhoz, hogy Csoóri Sándor nem járult hozzá a vele készült interjú sugárzásához a Rapsányi-féle 168 Órában?

- Sajnálom, hogy a szocialisták nem hozták fel a vitában: Csoóri Sándort csak nem lehet liberálbolshevik elfogultsággal vádolni, amiért nem engedte az interjú sugárzását. Az ő gyomra sem bírta, ez az ő etikai normába sem fér bele. Csoóri valószínűleg emlékezett a múltnak ezekre a mozzanataira. Talán megdöbbenetette mindez.

Pogonyi Lajos

A RÁDIÓTÓL ELBOCSÁTVA

BÖLCS ISTVÁN született 1935-ben. 58 éves. 1957-től 1962-ig szülővárosában, Kecskeméten tanít. 1962-től 1969-ig az Eötvös Loránd Tudományegyetem Radnóti Miklós Gyakorló Iskolájában vezető tanár, a Magyar Film-tudományi Intézet és az Országos Pedagógiai Intézet külső munkatársa; középiskolai filmesztétikai tankönyveket ír. A tankönyvek eddig 26 kiadást értek meg. Huszonöt éve dolgozik a rádióban. 1969-től az ifjúsági főosztályon rovatvezető-helyettes, majd rovatvezető, a nevéhez fűződik a Húszas stúdió, a Táskarádió, az Ötödik sebes-ség, a Senki többet harmadszor!, valamint a 4x4 című műsorok. 1980-tól a művelődési rovat vezetője. 1982-től elbocsátásáig a 168 Óra szerkesztője, műsorvezetője. 1984-től elbocsátásáig a Gondolat-Jel felelős szerkesztője. 1986-tól elbocsátásáig a Film-levelek szerzője. 1987-ben Balázs Béla-díjjal tüntetik ki. 1991-ben tagja a 168 Óra Pulitzer-díjas alkotógárdájának. 1993-ban a legjelentősebb újságírói kitüntetést kapja: Tánics-díjas.

1994 március 4-én a rádiótól elbocsátva. (Folytatjuk)

RENAULT

MIT NEM ADNÉK EGY RENAULT-ÉRT ?

Renault Twingo 995.000 Ft

Renault Clio 1.000.000 Ft-tól

Renault 19 1.329.700 Ft-tól

Renault Express 893.440* Ft-tól

és részletre is

*A Renault Express ára ÁFA-t nem tartalmaz

PATAKI LÁSZLÓ 6500 Baja, Déry sétány 4. (Városkapu)
ALFA JÁRMŰTECHNIKA Kft. 7570 Barcs, Keleti Ipartelep
FEKETE ÉS TSA Kft. 6351 Bólya, Bajai u. 3.
COLORS-COOP Kft. 5600 Békéscsaba, Trefort u. 11/1.
LANTOS ÁRPÁD 7754 Bóly, Ady Endre u. 10.
MEZEI SZENTENDRE Kft. 2011 Budakalász, Hargita u. 36.
SZABÓKI ÉS TÁRSA Kft. 1032 Budapest, Bécsi út 170.
BAUMGARTNER Kft. 1118 Budapest, Budaörsi út 121.
AUTO AMBULANCIA Kft. 1103 Budapest, Gyömri út 85.
SPIRÁL AUTO VÁLLALAT 1134 Budapest, Lehel út 25.
UNIVERZUM AUTO Rt. 1142 Budapest, Nagy Lajos Király ú. 178.
DR. TÓTH TAMÁS Kft. 4030 Debrecen, Epreskert u. 1.
TOP-CAR Kft. 3300 Eger, Deák Ferenc út 64.
BÉKÉSI-FÓT Kft. 2151 Fót, Mátyás Zsigmond út
SHICK-R Kft. 3200 Gyöngyös, Róbert Károly u. 2-4.
WEST-AUTO Bt. 9021 Győr, Jókai út 6.
SZIKO PETROL Kft. 7361 Kaposszekcső, Kültérület
KORONA Kft. 6000 Kecskemét, Külső-Szegedi út 53.
KÉPE TIBOR 3021 Lőrinci, Bajcsy - Zs. u. 57.
BUGYI PÁL 6900 Makó, Aradi u. 128.
LANTOS SZERVIZ Bt. 8700 Marcali, Rákóczi út 58.
ROMBUSZ Bt. 5435 Martfű, Szolnoki út 142.
SY-TA Kft. 3532 Miskolc, Nemzetőr u. 25.
GIRARDI Kft. 3526 Miskolc, Szentpéteri kapu 68.

GOLDCARS Bt. 4400 Nyíregyháza, Tiszavassvári út 35/a.
CSÁSZÁR AUTÓSZERVIZ 8500 Pápa, Külső Veszprémi út 35.
PÉCSI ORIGÓ Kft. 7629 Pécs, Komlói út 94-96.
MM-CAR Kft. 3100 Salgótarján, Bartók B. út 14/b
BUDESHEIM-CSOMIÉP Kft. 6728 Szeged, Dorozsmai út 48.
MICROCENTER Kft. 7100 Szekszárd, Damjanich u. 33-35.
FARMER Rt. 8002 Székesfehérvár, Takaradó u. 2.
RAZDIRA Kft. 2315 Szigethalom, Mű út 82.
SIÓMENTE Kft. 8600 Siófok, Fő út 264.
TURUCZ & TURUCZ Kft. 5000 Szolnok, Sütő u. 2.
REN-CAR Kft. 9700 Szombathely, Rumi út 10-12.
SONNAUTO Kft. 2800 Tatabánya, Fő tér 6.
TAMÁS ANTAL 2600 Vác, Újhegyi út 55.
EHRICH AUTOKONTROLL Kft. 8200 Veszprém, Ibolya út 10/b

RENAULT
ÉLMÉNY VELE ÉLNI

DIURNUS

Dorner Pál

Szabad sajtó pere

Ami itt következik: akár merő rágalom, pletyka is lehetne. Kóza hír elfogult értelmezése. Leírhatnám csak azért, mert novel-lába illő. Akkor is érdekes, ha írói fikció. De nem az...

Az egyik tévés per tárgyalására (Egyenleg), beállított az igazságügy-miniszter úr édes fivére: leült a bíróval szemben. Csak ült, és fixirozta. Amihez, nem kétséges, joga volt. Sehöl nincs megírva, az alkotmányban sem, hogy az igazságügy-miniszter bátyja nem ülhet be a tárgyalóterembe. Akkor is, ha a korábbi, főbenjáró televíziós ügyeket keményen eligazító magas fegyvelmi tanács elnöke személyesen az igazságügy-miniszter vala. Beülhet akkor is, ha időközben kiderült: ama testület döntései olyanok voltak, amilyenek. Enyhén szólva...

Különben is. Egy miniszterfivér is épp oly szabad ember, mint bárki más. Nem zárt tárgyalásról van szó - miért ne ülhetne be. Ki meri állítani, hogy az igazságügy-miniszter bátyja, ha farkasszemet néz a bíróval, az presszió? Vagy figyelmeztetés? Mementó? Ki meri azt hablatyolni, hogy személyes jelenléte és farkas- vagy özikeszeme, a bíróra-bírónőre meresztyve, valamint hatással lehetne a független magyar igazságszolgáltatásra? Nem lehet. Ahogyan az sem volt hatással, hogy a csöpp terem padjai jóformán csak szélsőjobbbról teltek meg.

Vajon ki mereszthette a szemét Csúcs Lászlóra, hogy egyelő-re letét a további elbocsátásokról? Mert ugye, Borenhik Péter nem légből kapta, hanem Csúcsól, hogy eredetileg tán háromszázhusz ember menesztéséről volt szó, és a március 4-ei csak az első részlet. Most mégis rémhírterjesztőnek becézi Csúcs úr a rádiós közalkalmazotti tanács elnökét, aki úgy értesült: indul a következő menet. Tökéletes! Tehát nem az a bűnös, aki rémségeket tesz, hanem aki rémeket lát és terjeszt.

Önként beállók a rémhírterjesztők közé. Az én hírem a teljes elnöki jogkörrel felruházott alelnök fülének tán sokkal ijesztőbb. En ugyanis úgy tudom, nem újabb elbocsátások következnek, hanem valaki addig néz farkasszemet azzal, akivel kell, míg nem a rádió azokat is visszaveszi, akiket már kirúgtak.

Nos, melyik az alaptalanabb és ijesztőbb rémhír, urak?